

Jan Novák: Drobní výrobci ozvučovacích aparatur pro elektrofonické kytary

Posudek vedoucího bakalářské práce

Téma předkládané práce se může zdát navýsost technické (a skutečně nebylo možné se některým technickým úsekům vyhnout), a tak může snadno vyvolávat otázku, jak vlastně souvisí se společenskými vědami obecně a s etnomuzikologií, k níž se hlásí, konkrétně. Perspektiva, kterou zvolil její autor, totiž pátrání po motivaci, resp. průběžných motivacích těch, kdo víceméně v domácích podmínkách vyrábějí ozvučovací zařízení kytar, je ovšem vpravdě etnomuzikologická – pokud tuto vědu chápeme jako „studium lidí provozujících hudbu“ (Titon 2015: 4).

V našem prostředí ne zcela standartní téma pojednal Jan Novák systematicky a důkladně. Poté, co v 1. kapitole vysvětlí vznik a profilaci svého zájmu o téma, jej ve 2. kapitole vsadí do teoretického rámce, vycházejícího z Merriamova klasického modelu (1964), a centrovaného pomocí kategorizace individuálních aktérů (Ruskin - Rice 2012). Definiuje tu základní použité termíny, vysvětlí metodologii a etické i právní aspekty výzkumu (aniž by měl čtenář dojem, že čte „zrecyklovaný svip“). V dalších kapitolách se pak stejně precizně věnuje technologické stránce svého výzkumu, poměrně stručně i historickému kontextu (ovšem je tu, podle mého soudu, řečeno vše podstatné), v hlavní části pak představení svých narátorů, a zejména analýze jejich vyprávění (s. 36 – 54).

V závěrečném shrnutí znovu formuluje poznatky, z nichž některé jsou předpokládatelné, jiné překvapivé (pro mne například téměř úplná shoda v motivacích v každé ze skupin). Antropolog se tu kupříkladu může zastavit u otázky, jestli chápat ony drobné výrobce, kteří individuálně a bez vzájemných vazeb vykonávají téměř totožnou činnost z téměř totožných důvodů, jako jakousi kohortu, nebo ne.

Práci Jana Nováka považuji v každém případě za velmi pěknou, doporučuji ji k obhajobě a hodnotím jako výbornou.

Praha 9.6. 2016

Doc. PhDr. Zuzana Jurková, Ph.D.

